

סמוך לציון הרב הקדוש
רבי שלמה מקרלין זצוק"ל הי"ד

גליון 73 |

פרשת צו תשפ"ב

לודמיר

מקושרים לצדיק מאז ועד היום

להפצת משנתו ותורתו הבהירה של
הרה"ק רבי שלמה מקארלין זי"ע
סיפורים ותולדותיו, ותולדות זרעו אחריו

שבוע של חיים

מתורתו בנושא השבוע

פרשת צו

זאת תורת העולה

בשם הצדיק הקדוש ר' שלמה קארלינער זצ"ל, זי"ע, העיקר תשובה הוא המחשבה, וזהו זאת תורת העולה, זו היא מחשבה טובה, על מוקדה, עם התלהבות שלה, זאת, הוא זה העולם והוא העשייה, תורת, הוא מה שלומדים והוא הדיבור, העולה היא המחשבה והעוליה על רוחכם, (יחזקאל כ'), ועם כל השלשה דברים הללו צריכים להיות מקושר להקב"ה.

(בית אהרן)

זאת תורת העולה הוא העולה על

מוקדה

שמעתי אומרים בשם הרב הצדיק מוה"ר שלמה מקארלין זצוק"ל, איזו היא התורה שלומדין שיעלה למעלה, כשלומדים אותה עם החיות של אש של מעלה, וזהו זאת תורת העולה, איזו התורה שעולה למעלה, הוא העולה על מוקדה שלומד אותה עם החיות הבורא יתברך שמו עולה לה, שנאמר (ירמי כ"ג) הלא כה דברי כאש נאום ה', אין צריך לומר (ולדבר ע"י) דברי ה' ממש, רק הכוונה דברי אשר שמתני בפיך, היינו הדיבורים שנתן הקב"ה לישראל הם כאש וטבע האש שעולה למעלה, כדאיאת בזוה"ק וכפטיש יפוצץ סלע, התורה מפוצץ את הסלע, היינו היצר הרע, כי עיקר מסך המבדיל שאינו מניח את התורה לעלות למעלה, הוא היצר הרע וכיון שמשבר אותו אזי אין שום מסך המבדיל, ועולה הדיבורים והתורה של ישראל למעלה.

(בית אהרן)

מסכת חיים

בדבר מלחמת רוסיה

המשך: מלחמת רוסיה פולין באספקלריה המאירה של צדיקי ישראל

בשלומה של מלכות

אמנם עיקר הויכוח היה נטוש בין מרן הרש"ק זי"ע לבין הרה"ק בעל התניא זי"ע, בתקופה שבין החלוקה הראשונה לבין השנייה. כפי שמעידה המסורת החב"דית (בס' בית רבי): "בעת שהתחילה ממשלתנו [רוסיה] לכבוש לגמרי את מדינת פולין, ואז היי ההתחלקות ביניהם שכאוי"א קיים מארז"ל הוי מתפלל בשלומה של מלכות, שהכוונה שכאוי"א יתפלל בשלום המלכות שהוא שורה תחתיה, ועי"כ הרר"ש [מרן הרש"ק] שהיה תחת ממשלת פולין התפלל עבורה, ורבינו [הרה"ק הרש"ז] שהיה תחת צל ממשלתנו הרוממה התפלל עבורה".

וכל כך שלל מרן הרש"ק את רוסיה, עד אשר בעת שהחסידים ברייסיין, שהייתה נתונה ברובה תחת שלטון רוסיה, רצו להביא את מרן הרש"ק אליהם שיגור בתוכם, לאחר שגורש על ידי המתנגדים מקארלין בשנת תקמ"ז, נבחרה דווקא העיררה בישנקוביץ כמקום מגוריו העתידי, ומאד מסתבר כי הסיבה לכך היא בגלל היותה מובלעת ומיקומה על הספר, שחצייה האחד תחת שלטון פולני ואילו חצייה האחר כבושה הייתה בידי הצאר הרוסי.

חסד וגבורה!?

בעל התניא קדישא לא רק שתמך ברוסיה אלא שלל את מלכות פולין שהיא עשו ואדום, וכמשתמע מדב"ק ראה בפולין את מדת הגבורה, וברוסיה את מדת החסד. ואילו תלמידו של מרן הרש"ק - הרה"ק רבי אורי מסטרליסק מייחס למלכות פולין את מדת החסד, ולרוסיה הצארית את מדת הגבורה, (אמרי קדוש, אות כג): "אמר במדינת פולין יונק השר נגד שם הוי"ה ב"ה, ובמדינת רוסיה נגד שם אלקים".

כאמור העניין הוכרע ע"י הרה"ק מנעסכיז בליל הסדר דפסח לטובת מלכות רוסיה.

(פרקים אלו נלקטו ממאמריו המאילים של הרב אביש שור שליט"א בקובצי 'בית אהרן וישראל')

מה היה זולת התפילה

הרה"ק רבי פנחס מקוריץ זי"ע אכן הצליח בתפילותיו לעכב את חלוקת פולין השנייה (אמרי פנחס): "ובאמת גירש האומה הזאת [רוסיה] מהמדינה כל ימיו... ואמר [תלמידו הרה"ק רבי רפאל מברשידן]: מה עכשיו אחר התפילה הנ"ל סבלנו אנו מהאומה הנ"ל כל כך, ומה היה זולת התפילה הנ"ל...".

ובפסח האחרון לפני הסתלקותו אמר: "מי יתן שאחיה עוד ב' שנים ואם הייתי חי עוד ב' שנים הייתי מכלה אומה הנ"ל [רוסיה] גם הקיסר [אוסטריה] והצרפת...". ואכן הרה"ק מקאריץ נסתלק ביום י' אלול תקנ"א, ואילו בראשית תקנ"ג גסה רוסיה מפולין את חלוקתה השנייה.

באסיפה בבאלטע

ברם, תלמידו של הר"פ, הרה"ק רבי יעקב שמשון משיפוטיבקה זי"ע יחד עם עוד צדיקי הדור שהתכנסו ודנו על כך בטרם החלוקה השלישית, באסיפה שנקראה על ידו בתחילת חורף שנת תקנ"ה הסכימו על ניצחון קיסרות רוסיה יחד עם אוסטריה ופרוסיה, וכפי שנרשם בס' ארץ החיים, דף מ"א אות רנ"ח: "בשנה שנסע [הרה"ק משיפוטיבקה] לאה"ק התעכב בעיר באלטע יו"ד שבועות, ולשם ההאספו אליו כל צדיקי הדור, ובשנה זו היתה המלחמה בין הקיר"ה ובין ממלכת פולין, והסכימו כולם להסכמת הרה"ק ר' יעקב שמשון הנ"ל שינצח הקיסר הרוסי וכן הוה ב"ה, ובשבת האחרון לפני נסיעתו אמר שיהיו כל הרבנים אצלו בהשלש סעודות והי' ג"כ הרה"ק מסאווראן זי"ע, וכך אמר: דעו אשר הקיסר שלנו לקח את ממלכת פולין בתוקף כזה אשר השר שלו אמר למעלה שרוצה דוקא שיהיו שופטים ושוטרים שלו על ישראל ג"כ, ואמרו למעלה להשר, אשר זה הדבר בלתי א"א לע"ע, רק זאת אומר לך, כאשר הרבנים והשוטרים של ישראל לא ילכו בדרך התורה אז תעשה עליהם שופטים ושוטרים משלך...".

הציון הקי
בלודמיר
תמונה
מהימים
האחרונים

הפודקא שעלתה יפה לצד הפדיון שהתאחר

אלא שלר' משה חסרה היתה ידיעה נחוצה שהופצה בין החסידים מפה לאוזן רק בשעות האחרונות. וכך אמרה השמועה שגם נכונה היתה, כי הרבי אמר לבן דודו הרה"ק ר' אלעזר, כי השנה הזאת לא תהיה אפשרות ליהנות מריקוד הישועה רק למי שיתן קודם פדיון נפש סכום נכבד מאד בסך שלושה גדולין. לא עוד ישועות לכל דכפין, כי אם רק למי שיתן קודם כל לרבי פדיון נפשו. ואכן כל החסידים שהצטופפו עתה במעגל כבר שלשלו את דמי הפדיון קודם לכן לתוך הקופה שעמדה במרכז, למראה עיני קדשו של הרבי. רק ר' משה האורח שלא ידע דבר וחצי דבר מכל אשר נעשה, עמד שם ביניהם בלא לדעת על השינוי המשמעותי של שנה זו מכל שאר השנים.

אדהכי והכי פצחו כבר החסידים במחול, השמחה פצחה במלוא עוזה, וההתרגשות הגיעה לשיאה עת אשר הצדיק נכנס למרכז המעגל והחל לרקד כשכל גופו מנתר כלפי מעלה ונכסף לא-ל עליון, והנה הגיע הרגע המכונן, השרף הוריד את הפודקא מראשו ועיני יוקדות להבים. ר' משה עמד דרוך לאותו רגע, הרבי נטל את הפודקא, הניפה זורקה בכוח רב לעבר החסידים שעמדו מולו.

והנה פלאי פלאים, הפודקא פגעה ישירות בו, בר' משה. אושר עצום הציף את ליבו, רגליו כמעט שיצאו במחול באויר בית המדרש. אך השמחה לא החזיקה יותר משניות מועטות. שכן באותו רגע נענה השרף ואמר: "אינני יכול לעזור למי שלא הביא לי פדיון בסך שלושה גדולין!..." פני ר' משה חפו לרגע, אך ידידו הטוב שהביאו הנה נחלץ לעזרתו כהרף עין, הוא לחש באזנו - מהר משה, זרוק את הסכום מיד לתוך הקערה. ור' משה בזרירות שלף את הסכום מכיסו וכהרף עין הניחו בקערה.

רבי, קרא ר' משה לעומת הרבי: לא כי, אני כן הנחתי פדיון בקערה... אך הרבי לא קיבל את דבריו: וכי מי זה ראה אשר הנחת פדיון?

כאן התערב לטובתו בן דוד של הרבי הרה"ק ר' אלעזר אשר הבחין בכל מעשה ההערמה, הוא פנה ואמר לרבי: אכן אני ראיתי שהוא כן הניח פדיון.

שמע נא ר' יהודי - אמר הרבי - אמנם אתה זכית שהרי הפודקא פגעה בך, אולם לאמיתו של דבר לא מגיע לך כלום, שהרי לא ראיתי שהנחת את הפדיון, אולם מאחר ור' אלעזר מעיד במו עיניו שראה שנתת לי את הפדיון, לכן הא לך בן זכר, ושיהיה לך במזל טוב!

לפורים של השנה הבאה כבר לא הצטופף ר' משה במעגל הישועה במוגלינצא, באותה שעה שורר ר' משה בביתו על הניסים ועל הנפלאות כשבעריסתו הקטנה מציצים אליו פניו המלאכיות של בנו הרך שגודל לו בשעה טובה ומוצלחת.

(ע"פ שיחות חיים)

שמחת הפורים במחיצתו של הרה"ק השרף ממוגלינצא נכדו של המגיד מקאזניץ ז"ע היתה לשם דבר ותפסה אצלו מקום נרחב חשוב להמשכת ישועה ורחמים לבני ישראל. הכל בכח של השמחה השיר והריקוד בעוז ותעצומות שהיו בהיכלו של צדיק זה ביום הפורים. ישועות רבות היו נפעלות בעת רצון זו עבור כל הזקוקים לכך.

בליל פורים היה מנהגו של השרף להתקין לעצמו מצנפת מיוחדת הנקראת 'פודקא'. את המצנפת היה מתקין מאבנט עבה ומקלעי שער, אשר אותם היה כורך סביב לראשו וקושרם היטב.

כבר בשעת עשיית הפודקא פנה השרף אל הקהל שצדקו סביבו ואמר להם בקול: "יהודים תתפללו היטב להשי"ת שהפודקא תעלה יפה!..."

משהוכנה הפודקא ניתן האות וכל הקהל פצח בניגון שמחה, מרגע לרגע התחזקו הריקודים וגברה שמחת כל הקהל יחדו. או אז באמצע הריקוד נכנס גם השרף הקדוש לרקד בתווך כאשר הפודקא בידו. כה רקד הוא בכל כוחותיו עד שהגיע כמעט לכלות הנפש ממש. באותו זמן הגיע עת הרצון הנכסף - כאשר השרף היה מניף את הפודקא וזורקה לעבר הקהל הניצב סביב, וכל מי שהפודקא פגעה בו, ידע מיד כי ישועתו מובטחת לו. כל צרה שהיתה בביתו של זה היתה באה על ישועתה, תיכף לאחר ימי הפורים.

על שם הישועות העצומות פרשו החסידים את ענין הפודקא כנוטריקון מלשון 'פודה ק-ה', אשר בזכות עבודת הצדיק בעת שמחה זו, פודה השי"ת את עמו מכל צרה וצוקה.

רבים רבים מבני ישראל הזקוקים לישועה היו נוהרים בכל שנה לחצר קדשו של השרף כדי להיות נוכחים בהאי רעוא, הם ניסו בכל כוחם להיחזק למעגל הפנימי הסובב את הצדיק, שמא אפשר יתמזל מזלם והפודקא תפגע בהם, ואזי יהיו נושעים חיש מהר מכל צרותם.

גם אל ר' משה יהודי יקר שדר בעיר אחרת הגיעה השמועה על הצדיק ממוגלינצא המחולל פלאים ביום הפורים בעת ריקודו, ומי זה אשר צריך ישועה יותר מר' משה, אשר הוא חוגגו נשואים כבר שנים רבות וילדים אין, וכבר אמרו להם הרופאים לא פעם כי כנראה מאוויי לבם לא יזכו להתממש לעולם. ובכן בעצת ידידו הטוב גמר ר' משה אומר בלבו לקום ולנסוע למוגלינצא ולהיות סמוך למעיין הישועה בעת רצון זו, שמא יזכה והצדיק יזרוק את הפודקא עליו, ואז יהיה סמוך ובטוח בישועתו הקרובה כנגד כל סיכויי אחר.

בלב עולז ומלא תקוה שם ר' משה פעמיו אל מוגלינצא והגיע אליה בתענית אסתר לעיתות ערב. אחר קריאת המגילה לעת השולחן הטהור התקבץ כבר קהל רב והכל כבר נדחקו מסביב כדי לזכות ולהיות במעגל הקרוב לצדיק, ר' משה גם היה ביניהם.

השבוע: מי הצדיק? איך נקרא חיבורו המפורסם? ומתי חל יום הירצייט?

בין כל הפותרים עד יום שני פ"ה תזריע תוגול השבעת תו זיכוי לדישת ספרים ע"פ 50 ש"ה

החיים בלודמיר החיים בלודמיר בעבר ובהווה

גנרטור לשלומה של מלכות

הלחימה העזה באוקראינה עודנה נמשכת במלוא המרץ, והכל מצפים ומתפללים לישועה ולימי שלום ושלוה שישררו בקרוב והצלחתם של המוני ישראל השרויים על אדמת אוקראינה. בינתיים ממשכה לודמיר להוות מקום מפלט לאלפים ורובות. וכפי שכבר דיווחנו בשבועות האחרונים, המוני פליטים מציפים את העיר הקרובה לגבול הפולני.

השבוע אף נרשם חיבור מעניין של הצבא האוקראיני אל ארגון הכנסת האורחים בלודמיר. נודע לנו שלצבא האוקראיני יש צורך גדול בגנרטורים והיות והארגון מחזיק ברשותו גנרטורים המשמשים את הקהל בימי ההילולא קדישא וכנאמנים לדרכו של רבינו הקדוש אשר כפי הידוע, בזמן מלחמת פולין ורוסיה צידד לטובת פולין, היות כיון שהיה דר במקום שתחת

שלטונה וקיים 'הוי מתפלל בשלומה של מלכות', שהכוונה שכל אחד ואחד יתפלל בשלום המלכות שהוא שורה תחתיה כפי שכתבו רושמי העיתים (ראה מדור 'מסכת חיים'). כאשר בנוסף לכך, העיר לודמיר הייתה במרבית התקופה במשך מאות שנים חלק מפולין, [ומאז פרוץ השואה סופחה לברית המועצות, ועם התמוטטות ברית המועצות עברה לשלטון אוקראינה], וגם עתה במלחמה זו השלטונות בפולין מביעה תמיכה וסיוע לשלטון אוקראינה וצבא לוחמיה. על כן הוחלט, כי לעת עתה במצב שכזה עלינו ללכת לאורו ולדרך שסלל רבינו, ועל כן מסרנו את הגנרטורים לאנשי הצבא האוקראיני. בתקווה ובתפילה, שבמהרה יקום הפסוק ('שעיהו ב' ד') "לא ישא גוי אל גוי חרב ולא ילמדו עוד מלחמה".

רוצה לקבל את העלון במייל?
שלח הודעה ל-
A02301122@gmail.com

המעוניין לקחת חלק בהפצת העלון מוזמן להתקשר לקו לודמיר 02-30-111-22 שלוהה 8

הנדיב החפץ בעילום שמו מעיר לונדון יצ"ו לזכותו ולזכות משפחתו, ושיצליח בכל מעשיו

לזכות עידן ישראל בן טרז אסתר איריס נועה בת סוליקה וכל יוצאי חלציהם וכל הנלווים אליהם להצלחתם, ברוב נחת ושלוה